కథా కౌముది

గమ్యం ఏది?

డా. కనుపూరు శ్రీనివాసులు రెడ్డి.

పిడపర్తి వెంకటరమణశర్మగారి జ్ఞాపకార్థం
కౌముది నిర్వహించిన కథల పోటీ (2021)లో
విశిష్ట బహుమతి పొందిన కథ

నేనొక అనాథను. తల్లి మాత్రం తెలుసు. తండ్రి అనుకున్నవాడు ఎప్పుడో కనిపించే వాడు. తల్లి నన్ను ఎంతో ముదిగారంగా ఆడిస్తూ పాడిస్తూ పెంచేది. ఆకాశం నేల హద్దులు లేని నా ఆనంద సామ్రాజ్యంలో హఠాత్తుగా సునామీ వచ్చి తలకిందలు చేసింది. అమ్మా నాన్న ఇద్దరూ నా కళ్ళముందే కారు యాక్సిడెంటులో పచ్చడయిపోయారు. పిచ్చి పట్టినట్టు అమ్మా అమ్మా అంటూ చనిపోయిన దగ్గరే గుండెలు పగిలేటట్లు ఏడుస్తూ కూర్చున్నాను. అందరూ ఆ గోలకు తరిమికొట్టేవాళ్ళే, దయతలచేవారు ఒక్కరూ లేరు. ఏడ్చి ఏడ్చి శోష వచ్చి పడిపోయాను. ఏడుపు ఎవరు కనిపెట్టారో అదే ఈ ప్రాణుల జీవితం, జపం అయిపోయింది.

ఒక రోజు పుట్టెడు దిగులుతో నడిచి పోతున్నాను. ఎక్కడనుంచో వీనులు విందుగా కమ్మని స్వరం వినిపించింది. వర వీణా మృదు పాణీ వనరుహ లోచన .... అట్లాగే నిలిచిపోయాను. సర్వం మరిచి పోయాను. ఏదో సమ్మోహిత శక్తి నన్ను కట్టిపడేసి అడుగు వెయ్యడం మరిచిపోయాను. బహుశా సంగీతం మీద మక్కువ. నేను కడుపులో ఉన్నప్పుడు మా అమ్మ వేదాంతి, మేధావి అయిన ఓ సంగీత విద్వాంసుని ఇంటిదగ్గరే ఉండింది. నీతి కథలు, పురాణాలు విన్నాను. అన్నీ గుర్తు ఉన్నాయి.

“చల్ల గాలిలో యమునా తటిపై శ్యామ సుందరునే మురళీ” ఎంత మధురంగా పాడేవాడో. అలాగే తన్మయత్వంతో లోకాన్ని మరిచి పోయేవాడిని. అభిమన్యుడు, ప్రహ్లాదునిలాగ కడుపులోనే గ్రహించే శక్తి నాకూ ఉందేమో? కాలక్రమేణా ముఖ కవళికలనుబట్టి ఇట్టే మనుషులు ఎలాంటి మానసిక స్థితిలో ఉన్నారో కనిపెట్టగల జ్ఞానాన్ని గ్రహించాను. ఎవరు

ఎలాంటి బండబూతులు తిడుతారో, రాళ్ళు రప్పలు తీసుకుంటారో, ఎంత ఎత్తులో రాగం తీస్తారో ఊహించగలిగే శక్తీ సంపాదించాను. కానీ నా రాత మార్చుకోలేక పోయాను. ఒక్కరూ దయతో చేరతీసి మంచి చెడులు చూసిన పాపాన పోలేదు.

'అది నీ ఖర్మ!'

'ఎప్పుడు చేశాను?'

'పూర్వ జన్మలో! రాత!!'

' ఏవిటో రాత. ఎవరు రాస్తారో మందుతాగి? స్టోరీ, స్క్రీన్ ప్లే, డైలాగ్సన్ని ఆయనే! డిక్టేటర్ అట. మార్చలేవంట. మరి మనం ఎందుకో?'

దొరికితే గొంతుకోరికి చంపాలని ఉంది. జంతువులకు స్పందనలు ఉండవంటారు. ఉండేది వాటికే!!

గ్రహింపు, విచక్షణ క్రూర మృగాలకు,పశుపక్ష్యాధులకు చివరకు చీమకు దోమకు కూడా ఉంటాయి. శ్రీ కృష్ణుడు మురళీరవంతో ఆలమందల్ని, గోపికలను ఎలా మైమరపింప చేసాడు!? పాము, నాగస్వరం ఊదితే నాట్యం చేస్తుంది కదా! దా ..దా అంటే పశు పక్ష్యాదులన్ని దగ్గరకు వస్తాయి.. ప్రతి పక్షి పలుకు ఒక అపూర్వ రాగం. సునిశిత సంగీత మాధుర్యం. అవి పిలుచుకుంటాయి, మన పలుకులు గ్రహిస్తాయి. ఈ మానవజాతి – ప్రేమానురాగాలు, దయ సానుభూతులు, కనీసపు స్పందనలు, డబ్బు వ్యసనంలోపడి పూర్తిగా మరిచిపోయింది . ఆశ ఉన్నాపరవాలేదు, అత్యాశ , దురాశ! లేకుంటే జీవితం మధుర సంగీత సాగరం అనే పరమ సత్యాన్ని మరిచిపోయారు.. కలికాలం మరి. డబ్బు.. డబ్బు. అహంకారం..అహంకారం. ఎందుకో కోవిడ్ శవాలకు ?

ఎంత వేదాంతం తెలిసినా ఆకలిని జయించలేదు. ఎన్ని రోజులు భరించగలను? 'ఎక్కడ ధర్మాత్ములు, అన్నపూర్ణలు' అని ఊరంతా వందసార్లు తిరిగాను. లాభం లేకుండా పోయింది. చివరకు రైల్వే స్టేషన్ మేలేమోననిపించి, వెళ్లాను. అక్కడ నాలాంటి దరిద్రులు చాలా మంది ఉన్నారు. విరక్తి పుట్టింది. 'ఎందుకు కన్నావమ్మా!?' అని బోరు బోరున ఏడ్చాను. ఎందుకు బ్రతకడం? ఎవరికోసం బ్రతకాలి? ఇవే ఆలోచనలు. బాగా కృంగి పోయాను. ఎవరు ఏమన్నా తలొంచుకొని తిరగపడకుండా ఉండిపోవడం, చలిలో, మట్టిలో, ఆకలితో, తల్లిని తలుచుకుని కుమిలి కుమిలి ఏడవడమే జీవితమైపోయింది.

స్టేషన్లో ట్రైన్ రానప్పుడు ఎవ్వరూ ఉండరు. అప్పుడు మాత్రం నిదుర పోయేవాడిని . ట్రైన్ వచ్చే సమయం. ఈ రోజు అయినా కూడు దొరికితే బాగుండును అని ఎంతో ఆశతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఒక పెద్దావిడ, ఆమె కొడుకు అనుకుంటా, కూర్చొని ఉన్న బెంచి కింద దూరాను. ప్రశాంతంగా పడుకోవచ్చు. నా తల్లిని ఆ తల్లిలో చూడొచ్చు, ఓదార్పు పొందొచ్చు అని.

"నన్ను దిక్కులేనిదాన్ని చేసి మీ సుఖం చూసుకుంటే, పూట గడవటం కష్టంగా ఉందిరా. తండ్రి లేని బిడ్డవని కొరత లేకుండా.." అది వింటున్న నాకు విపపరీతమైన బాధ వేసింది.

కొడుకు చిరాగ్గా విసుక్కున్నాడు. "ఎవరు పెట్టమన్నారు? బి.సిలో ఉన్నావు. ఎవరు సుఖపడుతున్నారు? చాలక అడుక్కుతింటున్నాము. నీ కోడలు బ్యూటీ పార్లర్లకు తప్పక నెలకు పది వేలు. బయట రెస్టారెంటులో తిండి ఐదు వేలు. కారు, పనివాళ్ళు ఒక ఇరవై వేలు. ఎక్కడ చచ్చేది ? పిల్లలకు చదువు, గుడ్డలు..ఎంత అవుతుందనుకున్నావు? ఇప్పుడు చిన్న బిడ్డకు బొమ్మగావాలి ఐదు వేలు."

"నేను చస్తానురా! ఆ ఐదు వేలతో నాకు ఐదు నెలలు కడుపు నిండుతుంది రా!"

"ఛీ! నీచురాలా! మనవరాలు బొమ్మ కొనిమ్మని అడిగితే నీ కడుపుకోసం.. చావు"

చాలా కోపం వచ్చింది నాకు. తల్లిరా! ఆకలిరా.. నా కొడకా. నీ ఇప్పటి ఎదుగుదలకు ఆ మాతృమూర్తి త్యాగం రా! శ్రావణ కుమారుని కథ చదవరా తల్లిదండ్రుల్ని ఎలా చూసుకోవాలో తెలుస్తుంది.

నేటి తరం మరి. కుక్కలే నయం.. పెట్టిన చెయ్యిని కరవ్వు , మరవ్వు . బౌ...బౌవ్.

"నాన్నా! కుక్కరా. కరుస్తుందేమో? పిచ్చిదేమో? నా బిడ్డను కరిస్తే పిచ్చి పడుతుందేమో?"

ఆ వీరుడు తల్లి చాటు దాక్కున్నాడు. ' చెయ్..చెయ్!" లేని శక్తిని తెచ్చుకుని కర్ర తీసుకుని కొడుక్కి అడ్డంగా నిలుచుకుంది. బిడ్డ కోసం దేవుడ్నయినా వదలదు. పుత్రవాత్సల్యం ... పేగు బంధం.!

ఆమె కోపం చూసి నాకూ భయం వేసింది. ఆ తల్లి తప్పుగా నన్ను చితక బాదుతుందని అటుఇటు చూస్తూ పరుగెత్తాను.

చిన్న పెద్ద, ఆడ మగ, బిక్షాధికారి, లక్షాధికారి, చివరకు కళ్ళు తెరవని పసిగుడ్డుల్లో సైతం అందరి చేతుల్లో సెల్ ఫోన్లు. అవే ప్రాణం అదే జీవితం అయినట్లు లోకం గీకం మటుమాయం. సోదరా..సోదరీ. వ్యసనం రా. మెదడు మందగిస్తుంది రా, నరాలు చిట్లుతాయిరా, నోమోఫోభియా అనే తిరుగులేని జబ్బు వస్తుంది రా, వ్యక్తిత్వం నాశనం అవుతుంది రా. కళ్ళముందు హత్య, మాన భంగం, యాక్సిడెంట్ జరిగి, ఎదుటివాడు రక్తపు మడుగులో చావు బ్రతుకుల్లో ఉన్నా, పక్కన బాంబులు పడినా పట్టించుకునేటట్లు లేరు. మరి నా గోడు ఎక్కడ వినిపిస్తుంది? మానసిక చాపల్యం ,అదుపు చేసుకోలేని దుర్బలత్వం. ఈ బానిసత్వంతో, వ్యసనాలతో, మానసిక దుర్బలత్వం పెరిగి, మీకు పుట్టబోయే బిడ్డల జీన్సులో మార్పువచ్చి ప్రహ్లాదుకులకు బదులు దుర్యోదన, కీచకులు, శాడిస్టులు పుడుతారు రా!.

నోరుమూసుకో!! ఐ క్యూ డెవలప్ అయి చడ్డీలిప్పుకుని తిరిగే హీరోలు, అంతా ఇప్పి చూపే, అప్పగించే మరో ఆరబోసే తారా సాధ్వీమణులు మయం అయిపోతుంది. ఆనందాన్ని అనుభవించు అనే ఒకే మంత్రాన్ని, ఈ విశ్వానికి అందించి, మరణంలేని మరో మరణంలోకి సునాయాసంగా వెళ్ళే జీవన విధాన సమాజాన్ని నెలకొల్పుతారు, మర మనుషుల్ని వంశాంకురాలుగా ఇచ్చి!!

బ్రేకింగ్ వార్తలు, ముడ్డికడిగినా, ముక్కు చీదినా, వాంతి చేసినా వైరల్ వీడియోలు. అందరూ ఫిదా. ఆ బూతుబొమ్మల పురాణం, తారా, తారమణులు పది మందితో అఫైర్స్, కడుపొచ్చింది, తీయించుకుంది, మార్చేసింది, అది చూసి నెటజన్లు, ఓ.సి.డి వ్యాధిగ్రస్తులు కోటి లైకులు, రెండు డిజ్ లైకులు , ఒకరికొకరు వర్గాలు ఆన్ లైను కొట్లాటలు, బూతులు, తిట్లు, వాళ్ళతో పాటు బుడతలు బుడితలు జడ్డీలు రుద్దు కుంటున్న.. జోళ్ళు.. ఛీ... బ్రతుకు చెడ . దిక్కుమాలిన దగుల్బాజీ ఆలోచనలొస్తాయిరా. రేపో మాపో నీ అమ్మను, చెల్లిని, చివరకు బిడ్డల కొలతలు? నిజ స్వరూపం మరిచిపోతావురా? ఈ రాతలు రాసే వారు డబ్బుకోసం.. ఇంత తార్పుడు పనులా? మానసిక వ్యభిచారాన్ని ప్రోత్సహించే ఈ బ్రేకింగు న్యూస్ ఎలా రాస్తారు? ఇలాగేనా రెచ్చగొట్టేది. అడ్డు చెపితే, ఈ ప్రసార మాధ్యమం రాత, రోత, స్వాతంత్ర్యానికి అడ్డు తగిలారని వీధిలో గుడ్డలిప్పేసి కూర్చోవడమేనా?

'ఎవరు చెప్పారు నీకు? ఇదంతా ప్రగతికోసం. చీకటిని తరిమెయ్యడానికి. అబ్బాయి! నువ్వు చాలా తప్పుగా ఆలోచిస్తున్నావు. టెక్నాలజీకి, బూతులు కబ్జాలు తెలియవు. అన్నీ ఒకటే! ఇంకా పామరుడుగా ఉంటే ఎట్లా? ఎదగాలి. అదే నేటి నడక స్వర్గం నరకంకూడా. ఆ క్షణిక సుఖం త్రిల్..జోష్, తపన, అదే జీవితం...సత్యం కూడా. ఎల్లో మీడియా. అక్రమ సంపాదన, కృత్రిమ పాపులారిటీ అన్నావంటే నిన్ను బొక్కలిరగతంతారు. క్రిందో పైనో ఒక చిన్న స్లోగన్, గమనిక. వార్నింగ్——సెక్సు, వయోలెన్స్, న్యూడిటి ,డ్రగ్స్, ఫౌల్లాంగ్వేజ్జే అని రాసేస్తే సరిపోతుంది. చూడొచ్చు, చదవొచ్చు, మనం చెయ్యొచ్చు అనే భరోసా! జీవితంలో ఇవన్నీ జరిగేవే, కాక పోతే ..? స్లోగన్ చాలు. పర్మిషన్ ఫుల్!'

'అవునా? ఇవే సహజమా.' కానీ మనసు తిరగబడింది. తెలియ చెప్పకపోతే నేను కుక్క.

'ఏడ్చావు. అమ్మ. అబ్బ,గురువు దైవం వాళ్ళకే దిక్కులేదే నువ్వు ఎంత?'

'సంస్కృతి, సంస్కారం, నైతిక విలువలను గౌరవించకపోతే నాగరికత సర్వనాశనం అయి పోతుంది. డబ్బు ఈ రోజు వస్తుంది రేపు పోతుంది. కానీ...'.

'నువ్వు చాలా అవుట్ డేటెడ్ గా ఆలోచిస్తున్నావు. అవి ఏవీ డబ్బును ఎంత కక్కుర్తితో సంపాదించాలో నేర్పవు. ఇప్పుడు డబ్బు...త్రిల్స్, కిక్ కోసం ఏదైనా చేసేందుకు. తినేందుకు పాయిఖానాలుకూడా తీసే ఉంచుతున్నారు. నువ్వు వెళ్ళు ..నీ పని చూసుకొ..పో! పాపం ! నీ బాధ, దిగులు చూస్తే ఆత్మహత్య చేసుకునేటట్లుంది. ఈ సందేశాలు, సంస్కరణలు నీ వొంటికి మంచిదికాదు. బుద్ధి తెచ్చుకో!.'

'ఇవి సందేశాలు కావు, నగ్న సత్యాలు. చివరకు మిగిలేది ఆక్రోశపు స్మశానాలే!.'

'నీకు తగ్గ మాటలు మాట్లాడరా, ఆకృతులు , ప్రక్రుతులు ఆహుతులు అంటే బూతు అనుకుంటారు. తెలుగు ఎప్పుడో మరిచిపోయారు, బేకు, గీకు, బొక్కలు, గిక్కులు, పొదుపులు, పడకటిల్లు, ఈ బాషే నేటి వాడుక బాష. విమర్శలు ,వ్యాఖ్యానాలు చేయకు, విమర్శించడం సభ్యత, సంస్కారాలు కావు' అని మనసు బెదిరించింది, తలమీద ఒకటిచ్చు కున్నాను. .

అక్కడెవరో ఆడపిల్లలు మగ పిల్లలు పోప్కారాన్ తింటున్నారు. కాస్త పెడతారేమో మెల్లగా దగ్గరకు వెళ్ళా, ప్రకృతికి ప్రతిరూపాలని, సాధ్వీమ తల్లులని !?అదేవిటి ఆడపిల్లలు, పైనా క్రింద చిరిగి పోయిన గుడ్డలేసుకొని తాండవ నృత్యాలు చేస్తున్నారు.ఫారినర్సా...విదేశీయులా ? స్వర్గలోక దిగుమతా ...?

నీ ముఖం .మన తోటల్లోని పూవులే ఇవి. విదేశీయులు ఆ నాగారికతకు అనుగుణంగా మర్యాదగా, పద్ధతిగా ఉంటారు. ఇలా ఆరబోసుకుని ఉండరు. వాళ్లకు ఆడతనం మీద, వ్యక్తిత్వం మీద అపార గౌరవముంది. ఇవన్నీ కాపీకాట్స్ . ఇది మన ఎదుగుతున్న దేశ స్వతంత్ర ప్రారబ్ధం.

పాపం! ఎంత దయగల తల్లులో ఏదీ దాచిపెట్టుకోలేదు.ప్యూర్ హార్ట్స్ !!

నీ తెలివి! వ్యక్తిత్వదుర్భలత్వం. మగాళ్ళు చూడాలనే తపన, కామ కోరికల్ని పరోక్షంగా తీర్చుకోవడం. పర్వేర్షటెడ్ మానియా అంటే మందులేని ముదురు పిచ్చి ..కక్కుర్తి !!అదేవంటే మా శరీరం మా ఇష్టం అని రెడే లై ట్స్!! అందుకే నోటి దురద.వొళ్ళు గీరుకోవడం.

సమయ సందర్భాలనుబట్టి వస్త్ర దారణే స్త్రీలకూ ఇంపు సొంపు. షోరూంలో వస్తువుల్లా ఉండకూడదు. ఉన్నతిని, ఔనత్యాన్నిచాటేది కట్టు, బొట్టు; నడక, నాణ్యత, పలుకులో, ప్రవర్తనలో దాగి ఉంటాయి. అదే మరిచి పోయారు నేటి నాగరిక యువత.ఇన్ని మానభంగాలు,కిడ్నాప్పలు వీళ్ళు ఇచ్చే అవకాశాలవలన. చట్టం ,న్యాయం, శిక్ష అంటే భయం, గౌరవం లేనందువలన.కొనుక్కోవచ్చు!?

అదేవిటి ముఖాలకు వింత వింత రంగులు పులుముకోనున్నారు. ఏం అవి లేకపోతే అంత దరిద్రంగా ఉంటాయా ముఖాలు? సహజ సౌందర్యమే కదా స్త్రీల ఆత్మోన్నతి. ఇవేంటి ఎబ్బెట్టుగా తాటకిలు, శూర్పణకలు. అసహ్యంగా, వాంతి వచ్చేటట్లు. ప్రకృతి వింత రూపాలు ఎత్తితే, మరీ భరించలేనంత జుగుప్సగా ఉంటుంది. చర్మం కుళ్ళిపోతుంది. ఎందుకో ఆ తెగులు ఈ ఆడకూతుళ్ళకు లేనిది ఉన్నట్లు చూపించుకోవాలని? వ్యక్తిత్వాన్ని అలకరించుకుంటే ఈ విశ్వమే కాళ్ళ ముందు పడదా ? అజ్ఞానం, అహంకారం!! ఆడవాళ్ళకు అదో వింత వ్యాధి. మగవాడి స్వర్గం వాళ్ళ శరీరంలో దాగుందనా ?

మగాళ్ళు తక్కువలేదు మరీ ఆడంగులయిపోతున్నారు.వాళ్ళకంటే వీళ్ళే బ్యూటీ పార్లేస్సుల దగ్గర క్యూకడుతున్నారు. మందేలేని లింగమార్పిడి!! వయసు లేదు వణుకు లేదు అందరూ ఎలిజబుల్స్ !!

దొందూ దొందే అయినప్పుడు ముష్టి యుద్ధాలేందుకు, గంగ జాతరలు ఎందుకు? అది పెండ్లికి ముందు ఇది శోభనం రోజునుంచి. నిండు నూరేళ్ళు కాపురం చేయడానికి కాదా?

నోరుమూసుకో దద్దమ్మా! నిఘంటువును మార్చేసారు అది విముక్తికి పరాకాష్ట, విశృంకలత్వ ఆధారకార్డు. ప్రవర్తన, వ్యక్తిత్వం, అణుకువ_ఓర్పు, సహనం గౌరవాన్ని, శాశ్వత బంధాలను ఏర్పరుస్తుందని అసలు నమ్మకం లేదు.

అతీంద్రియశక్తులకుకూడా లొంగని వ్యామోహం, వ్యసనం,నేటి వ్యక్తిత్వం. ఈ కాలంలో బంధాలు అనుబంధాలు టాటా,చీరియోలే !!ఆ పలుకు , పిలుపు పాదరసాలే!!

వాళ్ళు భాష ఏవిటో, మరీ గ్రీకు లాటిన్... తెలుగు అలా...? ఒక్కముక్క కూడా ..?

దేశ భాషలందు తెలుగు లెస్స !!మహా చక్రవర్తి శ్రీకృష్ణదేవరాయుల విశ్వాసం ,సుందర తెలుగు పాటకు ఇంపు, మన పొరుగు రాష్ట్ర మహాకవి భారతియార్ గౌరవం, ఇటాలియన్ ఆఫ్ ది ఈస్టు, యురోపియన్ చరిత్రకారుని అభినందనలు. పంచదారకన్నా, పనస తొనలకన్నా, కమ్మని తేనెకన్న, తెలుగు మిన్న అన్నారు. మరి ఇప్పుడో ? తల్లినే మరిచిపోయిన ఈ కాలంలో వాత్సల్యంలోని మధురిమలు, మాటల్లోని తియ్యదనాలు, లాలిలోని లాలిత్యాలు మరిచిన తరువాత భాష ఎందుకురా? విరిగిపోయి తరిగిపోయి ఈ ఏడ్పు ఏడుస్తుంది. అందుకే అర్ధంకాదు. బూతులోనే ప్రేమ, మాట్లాడకు !!

నోరు మూసుకున్నాను. భయం భయంగా అడిగాను.

'మరి ఈ సోదరీమణులనేవిటి ... ఫ్రీ ..లిబ్ ...క్రీ అనే ప్రియ పిలుపులు. వైరసా?'

'వైరస్ కాదు. వాళ్ళ బుద్ధులను ,ఆలోచనలను బట్టి పేర్లు. అందులోనూ పొదుపు. పైశాచిక ప్రేమలో, చూపులో మనసులోని స్త్రీ ఎత్తు పల్లాల మీద ఉన్న కక్కుర్తి, లైంగిక వక్రపు తపన ఆ పిలుపులు . ఫ్రీ అంటే ఫ్రీడంకాదు నేను ఫ్రీ ఫార్ ఆల్...దేనికీ అభ్యంతరం లేదు. లిబ్ అంటే అందరికీ అందుబాటులో , క్రీ అంటే పాలనురుగులాంటి శరీరం. మీ సొంతం ..? ఇన్వెన్షన్ ...క్రియేటివిటీ. నేటి యువత మరి! అటుచూడు ఎన్ని రకాల డాన్సులేస్తున్నారో తిమ్మిరేక్కినట్లు షాక్కొట్టినట్లు చలి జ్వరం వచ్చినట్లు.!!

జొల్లుకుక్కల్లా చుట్టూ తిరుగుతున్న మగ పిల్లల్ని చూసి ఒకటే వినరాని బూతులు,నవ్వులు! వాళ్ళూ తక్కువేమీకాదు అసభ్యంగా అంగాలు తడుముకుంటూ, చూపిస్తూ అరుపులూ కేకలు , "వాడు చూడు ఎట్లా చూస్తున్నాడో? సెక్సీగా! అబ్బ. ఎక్కడో ఏదో అయిపోతుంది. బలే త్రిల్ గా ఉందివే! లైఫ్ అంటే ఇంత రొమాంటిక్ గా ఉండాలి. అబ్బ! ఎంత ఎక్జైటేడ్ గా ఉందో! ఫిదా అయిపోతున్నానువే! " అవి ఇవి తడివి తడివి చూసుకుని భయంకరంగా అరుస్తూ, విరగబడి నవ్వుతున్నారు.పబ్లిక్ ఏమయినా ..?

మదిలో కలిగే మెరుపులు, తలపులు దాచి అదిమి ఉంచుకోకూడదు నాయనా హృద్రోగం వస్తుంది. సప్రేషన్తో డిప్రెషన్ వ్యాధి వస్తుంది. ముసలి ముతక చాటుగా ,వీళ్ళు ఓపెన్గా! రజనీష్ సిద్ధాంతం.

అతి ఎప్పుడూ ఎక్జై టెడ్... త్రిల్ గానే ఉంటుంది. అంటుకునేదాక!!గుండు సూదులు, దబ్బనాలు, కత్రులు గడ్డపారలు దిగేదాకా. ఘోరం! పాపం! నిర్భయ, దిశ...ఎన్నెన్నోకోట్లు >>>!? ఎలా మరిచిపోతారు? ఏవిటి ఈ దరిద్రం? మరీ అంత పచ్చి బూతులా ?

"ఛీ..ఛీ ..పాడు. ఏవిటా మాటలు? మరీ దిగజారిపోయి." ఆ మహాతల్లి ఎవరో అంది.

సుఖీభవ తెలియకనే అనేశాను.చూసాను. తెలుగింటి ఆడపడుచు. సాంప్రదాయ కట్టుబొట్టుతో, ఆకృతిలో ప్రకృతిని నింపుకొని దర్శనమిచ్చింది. చేతులెత్తి దండం పెట్టాను. ప్రశాంతతను అందించే మరుల మల్లెల పందిరి!!

'అందరూ అప్పలమ్మల్లా ఉండాలంటావా?'

రంభ అయినా రాక్షసి అయినా సొంపు వొంపు; మాట, పలుకు; స్త్రీ ప్రతి కదలికలోను మగాడ్ని మతి పోగొట్టించే సమ్మోహిత శక్తీ దాగుంది. దానికెందుకు ఇటుకరాళ్ళు, దురదగుంటాకు.

"ఏమ్మా ! మేం మాట్లాడితే తప్పు, సినిమాలో చూపిస్తే వేదమా?అడగరా? గుంట, బొక్క, ఇవేనా తల్లి పెళ్ళాం పిలుపులు. ? ఏదో చూపించలేక, బొడ్డు చూపిస్తున్నారు. ఈ కుక్కలు.. అది కూడా ఒకటే అని జోళ్ళు కార్చుకుంటున్నారు. అన్నీ డబుల్ మీనింగులే! అవే కదా చిన్న పిల్లలు ఇంట్లో మాట్లాడుతుంది. పంచ్ డైలాగులు పడకడింటి చేష్టలు!! వాళ్ళు నిజమే చూపిస్తారని పిల్లలం నమ్ముతాం. మాకేం తెలుసు అమాయకులం.ఏ తల్లి ఏది చూపిస్తే అది. ఏ స్టారు ఏం కూస్తే అది. చిలకలం!! దుస్తులిప్పినా, ఏది చూపించినా సహజం! అంతే.. మా యూత్ మార్గదర్శకులు...కులదైవాలు వాళ్ళే! "

" ఛీ... బానిసలయిపోయారే! అదెవరో పర్వర్టేడ్ , వ్యక్తిత్వంలేని ఉన్మాదపు పందులు . తల్లి, స్త్రీ అంటే గౌరవం లేని అడ్డంగా పుట్టినోళ్ళు తప్ప, అనుబంధాలను ఆప్యాయతలను వక్రంగా నీఛ దృష్టితో అవమానించరు!! డబ్బుకోసం బూతుతో యువతను తప్పు దోవ పట్టించి రెచ్చగొట్టరు!! బుద్ధి ఉండాలి. అవి అనుసరిస్తే చింపిరి ఇస్తరాకే జీవితం"

" విముక్తి పొందాము. బ్రాలేని సహజ నటి. బిగుతు ఎదను బజారున పెట్టిన మహానటి. నట సామ్రాట్ రేప్ సీనులో నిజం సెక్స్. అన్ని అందాలను ఆరబెట్టిన చిన్నారి .. . లేటెస్టులో పైన దుస్తులు తీసి బిగుతులు.... సహజనటి..ఫేసుబుక్ నిండా సెక్సు బురద, నెట్టిజెన్లు జోళ్ళు, మందు మాత్రలు కడుపులు కాళ్ళు ...నీళ్ళు...ఇదే బ్రేకింగ్ న్యూస్, అవే చూస్తాం చదువుతాం . అణిచి అణగారిపోయిన మా ఆలోచనా పరిధి పెరగాలనేకదా హీరోయిన్ను దగ్గర చెమటలు కారుస్తున్నారు. నేషనల్ చానల్స్, ఇంటర్నెట్లు చూపించినా పర్వాలేదా ? తప్పు లేదా ?... సమాజం- సహజం ; నిజమే అనుకుని చేస్తున్నాం. అదే నిజం, జీవితం అని మా అమ్మలు, పంతుళ్ళు, పరిపాలించేవాళ్ళు మన్నించేసారు.. నీకెందుకు బాధ"

"మరెందుకు ఏడుపు? మానభంగం , సెక్సువల్ అబ్యూజు అని గోల. ఫేస్ బుక్, ఇంస్టాగ్రామ్, టిక్ టాక్ బజారు జీవితం!! తీరిక సమయాన్ని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో తెలియని అసమర్ధుల ప్రేలాపాలు. ఇతర్ల గుడ్డల్లోకి, కొంపల్లోకి చూడటమే శ్వాస, ధ్యాస. తిరుగులేని వ్యసనం. అతి మతి లేనిది. కడుపులోస్తాయివే. మీలాగే మగవాళ్ళు గుడ్డలేసుకుని మేకప్పులేసుకుంటే మీరు మన్నించగలరా?"

“ బావోదు. మూడ్రాదు. కడుపులు అంటే...వస్తాయి. అదీ సహజం... ప్రకృతి! తీయించుకుంటాం ! పెండ్లి చేసుకుంటాం! పాతివ్రత్యం నిలుపుకుంటాం .మోనాటినీ మాకు నచ్చదు. త్రిల్...కిక్ లేని బ్రతుకు వేస్టు. మా ఇష్టం మా శరీరం!! స్కిన్ టు స్కిన్ దేర్ ఈజ్ నో సిన్ మా మతం. మాకు లివింగ్ టు గేదర్ ఇష్టం. చాలా రుచులు...అబ్బ!! అవార్డు సినిమా...కమర్షియల్ అని ఏమీ లేదు పదిమంది మగాళ్ళతో తిరిగే యువతిని ఆదర్శంగా చూపిస్తున్నారు. తాగుడు, ముండలు లేని మగాళ్ళను వెధవలుగా విమర్శిస్తున్నారు. అనుభవించి ఆనందించలేని జీవితం దండుగ ఆత్మహత్య మేలు అని నిరూపిస్తున్నారు. అందుకే అనుభవించి చస్తాము. మగాడు , ఆడదిగా పుట్టి ప్రయోజనం ఏవిటి?క్షణం క్షణికం ఈ జీవితం.ఇదే నేటి నాగరికత,సామాజిక విముక్తి.” అని బూతులు ఇంకా ఎక్కువ చేసారు.

“చావండి. స్త్రీ జన్మకు గౌరవం, సుఖమయ జీవితాన్ని మలినం చేసేది విచ్చలి విడితనం!! సినిమా మీడియా నికృష్టపు భావదుర్భలులతో కలిసి వ్యభిచార సంఘాన్ని నిర్మించి సమాజ సేవకు అంకురార్పణ చెయ్యండి.”

“ఇప్పుడుండేది, నియంత్రిస్తున్నది అదే. మళ్ళీ తిగిరానిదమ్మ వయస్సు. అందుకే జీవితానికి ఒక అర్ధం చావుకు ఒక గుర్తింపు తెచ్చుకుంటాం. శిలా ఫలకాలు, ధ్వజస్తంభాలు శాశ్వతంకాదు, అనుభవం ఒక్కటే మనతో వచ్చేది.”

అందరూ ఇంతేనా అనుకోగానే నిరాశా నిస్పృహలతో కృంగిపోయాను. వెంటనే వాళ్ళను మందలించిన తల్లి గుర్తొచ్చింది. ఉంటారు, ఉన్నారు ఎందరో ఆలోచించే సంస్కారులు సాధ్వీమణులు.

అమ్మా అబ్బా తార్పుడు వ్యాపారాలలో అడ్డదిడ్డంగా సంపాదించిన డబ్బు దీనికంతా కారణం. సిగ్గుపడతారనుకున్నా! ఎనుబోతు మీద వానకురిసినట్లే ఉంది. పట్టించుకోనేలేదు.

వీళ్ళా భావిభారత పౌరుల తల్లులు, ఆణిముత్యాలను ప్రసాదించే సాధ్వీమణులు. ప్రకృతి వరాలు!! అదుపులేని అతి ఇచ్చేది క్షణిక ఆనందమే! బాధతో, జుగుప్సతో అటు ఇటు చూసాను.

“లంజ!” ఎగిరి దూకాను.

“ఎవరి దగ్గర పడుకున్నావువే!” ఇరగ్గొడుతున్నాడు స్టేషన్ లో లైట్లు, బెంచీలను. ఒక ఆడకూతుర్ని జుట్టుపట్టుకుని, కిందతోసి కాలితో చేతులతో చావకోదుతున్నాడు. ఒక్కరూ అడగరు !! ఇదేవిటి ఇంత దారుణం?

పాపం తాగేసి ఉన్నాడు!! ఏవిటో ఆ దయ? ప్రభుత్వఖజానా! ఇది భారత దేశం నాయనా!తప్పుడు పనుల క్షమాగుణం, బానిసత్వమై రక్తంలో జీర్ణించుకుపోయి ఉంటుంది. అందుకే కీచకులు,కబ్జాదారులు మానభంగాలను, నడిరోడ్డుమీద హత్యలను, ఆడపిల్లల అమ్మకాలను న్యాయశాస్త్ర పరిధిలోనుంచి తప్పించారు. ఎదుగుదలలు కుంటుపడతాయని.

‘మరీ దారుణం న్యాయ వ్యభిచారం.!! మరో దేశంలో అయితే చావగొట్టి చెవులుమూసి స్త్రీలపైన గౌరవ భావం, ఆదర్శంగా మారెంతవరకు తల తిని, తోలు వలిచి, సంఘంలోకి వదులుతారు. చూడు చూడు ఆమె కూడా

తగ్గటంలేదుకదా! తప్పులేదు.సమానవ హక్కులు!! లేకపోతే బాధ్యతా రహితులతో ఎలా కాపురం చేస్తారు.? ఇంత బరితేగించి మావత్వాన్ని, సభ్యత, సంస్కారాలను...బజారు ?!

" అవి ఉండేది అక్కడే! బూతులు మాట్లాడకురా!" అనే అరుపులతో ఎక్కడ్నుంచి వచ్చాయో చెప్పులు నా ముఖం మూతి పగలగొట్టాయి. పళ్ళు రాలుతాయని క్షణంలో తప్పించుకుని ,గుండెల్ని పిడికిట పట్టుకుని పరుగు తీసాను.

భూమి బ్రద్దలయ్యేటట్లు వినిపించిన మాటతో గజగజ వణికి పోతూ నేల తడిపేసాను. చుట్టూ చూసాను. బుర్ర మీసాలు,నిప్పులు కురిపిస్తూ తెల్ల శాంతికపోతంలో రాక్షస వీరుడు ఎదురుగా నిలబడి తొడగొట్టుతున్నాడు.ఎందుకో ఈ మధ్య నాచురల్ విల్లన్స్ అందరూ తెల్ల గుడ్డలు వేసుకుంటున్నారు?

"ఆ టీచరగాడిని కుక్కను కొట్టినట్లు కొట్టాను. మూడోఎక్కం రాలేదని తరిమేస్తాడా. చదివేది ఆరో తరగతి. ఎందుకండీ వాళ్ళు ఉండేది? అదీ నా కొడుకుని.!!" రంగేసిన బుర్రమీసాలను ఊడొచ్చేటట్లు తిప్పుతూ గాండ్రిస్తున్నాడు.

వాడెంత? వీడెంత? ఇజ్జత్ ముఖ్యం !! పదిమందిని ముంచి, పాతికమందిని చెరిచి, ముగ్గురుతో కాపురం చేస్తున్న మాజీ టీ బొంకుల బాకీ దారుడు నేటి పాలనాధ్యక్షుడు ,

'అందరూ మన్నిస్తున్నారు వెలి వెయ్యడం లేదు కదా నీకెందుకు దురద!'

'ప్రతిదానికి కొట్టడం చంపడమేనా! క్రమ శిక్షణ లేకపోతే ఇతని కొడుకు ఏమవుతాడో?'

'చంపుతాడు. కబ్జాలతో కోటీశ్వరుడౌతాడు. పరవు ప్రతిష్టలు పెంచుకుంటాడు.అభివృద్ధి దేశాల అధ్యక్షుడు పిల్లనిచ్చి ఆశ్రయం ఇస్తాడు. బొరుగులు తిని చేతులు కడుక్కున్నట్లు. అక్కసు తీరాలి అంతే !'

'ఇంత చిన్నదానికే?'

'చిన్నా పెద్ద అని ఏం లేదు. తండ్రినుంచి పుచ్చుకున్న రక్తంలోని ఆస్తి. పగ ప్రతీకారం.పంతం పట్టుదల... ప్రిస్టేజే. చీరలు ఎగరవెయ్యడం, రక్తం చిందించడం. వీడి పెళ్ళాం చీరలు రేపు. రక్తం రాత్రికి.!'

'మరి దానికెందుకు మారణహోమాలు మానభంగాలు? వీడయినా నిండు నూరేళ్ళు!?'

'ఉండదు. తెలుసు! అయినా రక్తం..రవికలు చూడాలి లేకపోతే అంతవరకు నిద్రపట్టదు.విచక్షణ ,ఓర్పు, క్షమ ఉండవు. ప్రతీకారం తీర్చుకోకపోతే బిపి ,షుగర్, హార్ట్ అటాక్! చంపి చావాలి !!'

అంతా అయోమయంగా ఉంది..నా జీవితగమనం తెలిసిపోయింది గనుక. వీళ్ళతో బ్రతికే బ్రతుకు ఎలా ఉంటుందో తెలుసుకోలేనా? నా తల్లిదండ్రుల చావుతో, దరిద్రాన్ని, అదృష్టంగా తెచ్చుకున్నాను. దానితో నాకు అడుక్కు తినడం వరంగా లభించింది. కానీ అంత దిగజారి బ్రతకలేను. నాకు సంస్కృతి, సంస్కారం, దయ సానుభూతుల మీద నమ్మకం ఇంకా ఉంది. మంచి రోజు రాకపోతుందా ?

పొరపాటు...పొరపాటు. పునరపి జననమే గాని పునరపి మరణంలేని నేటి యుగపు కుసంస్కృతి , సంక్షోభాలు, కుసంస్కార సునామీలు సృష్టిస్తాయేగాని చివరి రోజుల్లో మానసిక సంతృప్తిని ఇవ్వలేవు. ప్రశాంతత

మనశ్శాంతి ఏ ఒక్కరికీ దొరకదు. మన దేశం రెండువందలసార్లు విదేశీయ దాడులకు గురి అయ్యింది. మన సంస్కృతి, నైతికవిలువలు చెక్కు చెదరలేదు . కానీ ఇప్పుడు డబ్బు కక్కుర్తి , విశృంఖలత, నామరూపాలు లేకుండా చేస్తున్నాయి.విచక్షణ అనేది మరిచిపోయారు.

వాంతి వచ్చేటట్లుంది పిచ్చి పట్టిపోతందేమోననిపించింది. నిజంగానే పారిపోవాలి!!

ఎక్కడికి?ఈ విశ్వాన్ని కబళించి ఉన్నదంతా ఆ దుర్గంధమే అయినప్పుడు...!

సంస్కృతి సంస్కారాలు లేవా?.........???

'పిచ్చి నీకు. ఎవరు ఎక్కడ చస్తే నీకెందుకు? ఏ కూడుతింటే నీ కెందుకు? తాట వలుస్తారు. అందునా ఈ కాలం యువతులు. పేగుబంధాన్ని తెంచి పారేసి, తాళి బొట్టును తీసేసి, కాలి మెట్టులు చేయించుకోవచ్చని దాచిపెట్టి, మొగుళ్ళను వెరైటీ కోసం మార్చేస్తున్నారు. బాధ్యతలేదు బంధమూ లేదు..పెడాకులు,ముష్టిఘాతాలు మాత్రమే ఉంటాయి. తొలి రోజునే నీ పడక నీది, నా ఒళ్ళు నాది అనే ఆంక్షలతో శోభనం. అదీ మూడ్ ఉండాలి లేదా తెప్పించాలి బ్లూ సినిమాలు వేసి!!

'అయ్యా అమ్మా,గురువు దైవం మీరయినా చెప్పండి. పాపం అజ్ఞానంలో బంగారు భవిష్యత్తులను సుఖమయ సంసారాలను తగలబెట్టుకుంటున్నారు.'

'ఎవర్రా వినేది? పండ్లు రాలగొడతారు. యాన్టిసోషల్ అని పిచ్చి ఆసుపత్రిలో చేరుస్తారు. తివిరి ఇసుమున తైలంబు దీయ వచ్చు, దవిలి మృగతృష్ణలో నీరు...పో..పో... చెప్పొచ్చావు. మూర్ఖుడా!'

'మీరు కన్నారు, చదివించారు పెంచారు. మరి...?'

'ఎందుకు వినాలి? పుట్టిస్తే...చదివిస్తే...పెంచితే..!వాళ్ళ బానిసలమా?ఫ్రీడం...ఫ్రీడం .మా బ్రతుకు మేం నిర్ణయించుకుకుంటాం. మా జీవితాన్ని గురించి ఒక నిర్దుష్టమైన విజన్ ఉంది. దాని కోసం ఎంత పనయినా చేస్తాము. అడ్డు చెప్పావంటే... చుప్రే ...చెప్పుల్సే పళ్ళు రాలగొడతా!'

మనసు ఆలోచనలతో అలిసిపోయి విశ్రాంతి కోరింది. చూశాను. రెండు బెంచీల మీద అనుభవంతో పండిపోయిన వృద్ధ మేధావులు,విజ్ఞానంతో పండిన మహానుభావులు కూర్చొని ఉన్నారు. వాళ్ళు కాపాడుతారని, మంచి మాటలు వినొచ్చని బెంచి క్రింద దూరి ముడుక్కుని దాక్కున్నాను

"ఈ వయసులో మంచి ఆత్మీయ స్నేహం అమరం. మనలో ఐక్యత, సహృద్భావం ఉంది. అహంకారం లేదు. అందరిది ఒకే కులం, స్నేహ కులం. ఈ వయస్సులో దివ్య ఔషధం . విజ్ఞాన గనులం "

"మనల్ని ఎవరు ఉపయోగించుకుంటున్నారండి. ఈ యువత మరీ హీనంగా చూస్తున్నారు. "

"ఏం శాస్త్రులు గారూ ! శాలువా కప్పారు. కొట్టుకొచ్చారా? ఎవరు చేసారేవిటి సన్మానం?"

"సన్మానమా నా బొంద. గంపెడు పడిఉన్నాయి ఇంట్లో. పారెయ్యడానికి ఒప్పదు. కాళ్ళు తుడుచు కోవడానికి కూడా పనికి రావు. ఏదైనా పనికొచ్చేది ఇవ్వకూడదా? దుప్పటో, టవలో, ఇచ్చినా పదికాలాలు పాటు వాడుకొని జ్ఞాపకం చేసుకుని మరీ చస్తాను. పాడు. ఇక సన్మానాల జోలికే పోను."

"వాళ్ళను అవమానిస్తున్నారు. మీకు ఫ్రిడ్జేలు, ఏసీలు ఇవ్వాలా? కులానికో సన్మానం సంఘం!! మీ కులపోళ్ళు డబ్బులిచ్చి చేయించుకుని మరీ పేపర్లో వేయించు కుంటున్నారు. గాడిదలకిస్తే అంతే!"

" గుర్రుగా చూడకు ..చూడు .ఆ పిల్ల అన్నీ కనపడేటట్లు....! ఎంత నీలుక్కుని..అబ్బ నాకే ఏదో ?"

"ఇదేవిటి? యూట్యుబులో విష్ణు సహస్రనామం.. మధ్యలో బూతు కద. కల్చర్ తార్పుడు."

"టేస్టు మారింది. నీతి కదల లింకులో బూతు కథలుండాలి. రక్తికట్టేది అప్పుడే కదా! ఈ వయస్సులో కావాల్సింది తియ్యని వలపు తలపు, రక్తి ; మోక్షమెందుకు. ఉందో లేదో తెలియదు "

" చావు దగ్గరకొచ్చినా, బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నాడు కాదు. జాతి గుణం !" ఎవరో చిర చిరలాడారు.

"ఎవర్ని అంటున్నావు . మా కులపోళ్ళను అనే అర్హత లేదు. మూసుకో!" మాట స్థాయి పెరిగింది.

"కాక! ఇక్కడ పొంగి మదించి నోళ్ళు ఎవ్వరూ లేరు. ఎక్కడికి పోయినా చింతపండు కంపే!"

అంతే బెంచీని ఒక్క తన్ను తన్నాడు. కోపంతో వణికి పోతున్నాడు.

చుట్టూ పక్కనోళ్ళు పట్టుకున్నారు." మీరిద్దరూ రోజు అనుకునే మాటలేకదా! దానికెందుకు ఇన్ని నాళ్ళ స్నేహాన్ని... ? ఎన్నో పంచుకున్నారు. ఎంతో ఒదార్చుకున్నారు ? ఇంత చిన్న విషయానికి...?"

"చిన్నదా...చిన్నదా. గనిస్తూనే ఉన్నాను. ఎప్పుడూ ఏదో ఒక జోకు కులాన్ని అవమానించేటట్లు. వాడి కొంపను, కులాన్ని చూస్తే తెలుస్తుంది. నీచులు, ఎదుటివాడు బాగుంటే చూడలేరు."

"ఏవిటి నువ్వు మాట్లాడేది? నువ్వు అనలేదా నా కులాన్ని. ఆ రోజు నవ్వుకున్నాం కదా!"

"అది వేరు ఇది వేరు. ఈ రోజు గుండెల మీద తన్నావు. మా కులం మీద ఉమ్మేసావు."

జుట్లు జుట్లు పట్టుకున్నారు బండ బూతులు తిట్టుకుంటున్నారు. రక్త కళ్ళ చూస్తానంటున్నారు.

ఉండలేక, చూడలేక ఒక్క అరుపు అరిచాను. అదిరి పడి, కుక్క..కుక్క. జాతి తక్కువది అంటూ వెనక్కు తగ్గారు, రాళ్ళు తీసుకున్నారు. నిలిచిపోయారు, నేను ఏ జాతికుక్కో తెలియక. మేధావులు, వయో వృద్ధులు, విజ్ఞానఘనులు!! ఛీ వెదవల్లారా! సిగ్గు చేటురా! మీ వయసుకు, అనుభవానికి నీచపు ఆలోచన, తక్కువ బుద్ధులు ఉండకూడదురా! కులమా మీ పుట్టుకకు గుర్తింపు హృదయ వైశాల్యం కాదా?

గుండె పగిలేలా అరుస్తూ, "అమ్మా సరస్వతీదేవి, ఇదేవిటి ఈ అన్యాయం? వాళ్ళ నాలుకలు తెగ్గొయ్యి. సోదరత్వమూ , మానవత్వమూ లేని కడజాతి. కులాన్ని, మతాన్ని అడ్డుపెట్టుకుని మంచిని మరచిన ఈ హీనజాతికి నోరెందుకిచ్చావమ్మా! ఛీ..యాక్కు" అని ఉమ్మి ఊసి, "ద్వేషమూ, ప్రతీకారం,అహంకారం,ఆభిజాత్యము వీళ్ళ గమ్యమా

మనిషి పుట్టుకకు అర్ధమా!?" అని గుండెలు బాదుకుంటూ, చల్లగాలిని, యమునా తటిని వెతుక్కుంటూ, వరవీణ వినిస్తుదేమో అని సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వం కోసం ఏడుస్తూ... ఏది గమ్యం. నా గమ్యం ఎక్కడ అని... ???

ఓ యాత్రికుడా ఓహో యాత్రికుడా!

బ్రతుకు ప్రయాణంలో గమ్యమెంత దూరమో తెలుసా? ఓ బాటసారి ...???

ఆ పాట వినిపించిన దిక్కు వెతుక్కుంటూ పరుగులు తీసాను. కన్నీళ్ళతో మసకబారిన కళ్ళను తుడుచుకోవాలనిపించలేదు. కాలికి ఏదో అడ్డు తగిలి కళ్ళు తెరిచాను. రైలు పట్టాలు...సమాంతర రేఖలు? కలుస్తాయా? విసుగు విరక్తి పుట్టితే? రజనీష్ లు ఉంటారేమో వాల్మీకులు కూడా...?

COMMENTS